

[Steen.]

et meget betydeligt Hensyn, er rigtigt, forudsat at det ærede Medlem ikke vil paa-staa, at denne Beregning er forkert. Mener det ærede Medlem det, vil jeg gerne have det at vide, og jeg vil gerne vide, hvilke Tal der er de rigtige, naar der fremføres en Argumentation, som gaar ud paa, at man har tilsidesat dette Hensyn.

Saa talte det ærede Medlem om det ønskelige i, at vi havde en handlekraftig Regering — ikke i Øjeblikket, men under de skiftende Forhold. Det er sikkert et Ønske, alle er Tilhængere af, men jeg kan forsikre det ærede Medlem, at den eneste Maade en Regering kan hente Kraft af Værdi, er ved den Tilslutning, den faar paa Valgdagen, og hvis et Parti ikke har opnaaet Flertal paa Valgdagen, men alligevel paa-tager sig Regeringsdannelsen, kan den kun hente sin Kraft gennem sin egen Evne til i fornødent Omfang at forhandle med Partierne i denne Sal. En Regering, hvis Styrke bestod i, at den havde Flertallet med sig i denne Sal, uden at et Flertal af Vælgere stod bag Flertallet her i Salen, vilde hurtigt vise sig at være det modsatte af en kraftig Regering, det vilde være en svag Regering, hvis Autoritet man ikke vilde anerkende.

Jeg har ingen Interesse i at optage en Diskussion med det ærede Medlem om Forholdstalsvalgmaadens Fordele og Mangler af den simple Grund, at jeg betragter dette Spørgsmaal som afgjort. Naar man har truffet sin Afgørelse og har betraadt Forholdstalsvalgmaadens Vej, skal Tiden nok vise, at saa gives der ingen Vej tilbage.

Men trods alt, hvad det ærede Medlem stillede os over for af Urimeligheder og Uhyrligheder, sluttede han med at sige, at han vilde forhandle. Hvad var det, det ærede Medlem vilde forhandle om, og paa Grundlag af hvad? Det foreliggende Lovforslag blev afvist og kasseret som uegnet til Forhandlingsgrundlag, og jeg kunde ikke i det ærede Medlems Tale hverken i Gaar eller i Dag finde noget som helst, der kunde være et Forhandlingsgrundlag. Hvis det, det ærede Medlem havde i Baghaanden og vilde forhandle om, er en Udformning af Valgloven, der stiller Venstre anderledes end andre Partier med Hensyn til Mandater i Forhold til Stemmetallet, kan jeg godt i Forvejen sige det ærede Medlem, at paa det Grundlag er der ingen Forhandlingsmulighed.

Det ærede Medlem Hr. Bjørner begyndte med at ville oplyse os om, at vi gik og troede mange Ting, der ikke var rigtige — ja, det er der ikke noget at sige til, det

gælder os alle —, og en af de forkerte Forestillinger, vi gik rundt med, var Forestillingen om, at man i Danmark havde lige og almindelig Valgret. Jeg skulde ikke have opholdt mig ved det, hvis det ærede Medlem, som jeg egentlig troede, havde brugt denne Bemærkning i Forbindelse med Grundloven, for efter den maa det erkendes, at vi har lige Valgret, ens for alle, idet vi alle opnaar fuld Valgret i 35 Aars Alderen, men almindelig Valgret er det ikke. Det ærede Medlem brugte den imidlertid i Forbindelse med Valgloven og sagde, at det er ikke nok, at Folk har Stemmeret, for de har ikke Valgret, Valgret har Partierne. Hvad er det for en Forestilling at skille Folk og Partier ad? De Partier, jeg har Føling med, bestaar af Folk, og det staar ethvert Menneske frit, om det vil tilslutte sig et Parti og opnaa den yderligere Indflydelse, man derigennem opnaar, eller det ikke vil. Jeg synes ikke, der er nogen som helst Bund i den Kritik.

Saa gjorde det ærede Medlem til Slut en Bemærkning i Forbindelse med Forfatningen, hvoraf vi fik en Forsmag paa, hvad det var, Retsforbundet egentlig ønskede. Det var noget, der hed fri Valgret. Det skal være meget omfattende. Jeg maa erkende, at jeg har ikke studeret det, jeg synes, det er helt taabeligt. Men jeg fik den Forsmag nu, at Retsforbundet vilde stryge Aldersgrænsen — ogsaa nedad, siger det ærede Medlem. Ja, det kan jo vanskelig være andre Steder, for opad er der mig bekendt ingen anden Grænse end den, Døden sætter, og den forudsætter jeg at man fortsat vil respektere ogsaa fra Retsforbundets Side. Men nedad vil man altsaa stryge den. Ja, jeg faar efterhaanden — naar det virkelig skal fremføres her af en Partiordfører — saa megen Interesse for at høre lidt mere om det, at hvis det ærede Medlem tager Ordet, vil jeg bede ham fortælle mig, hvordan det skal forstaas, og hvordan han tænker sig det praktiseret.

Sluttelig har jeg et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Skov Jørgensen. Det ærede Medlem vilde retfærdiggøre det, der var sket med Hovedstadens Venstre. Det skal det ærede Medlem holde op med, for det er en haabløs Opgave. Det ærede Medlem tog Udgangspunktet i at spørge: Har ethvert Parti ikke paa ethvert Tidspunkt det Antal Mandater, det ifølge den gældende Valglov har Ret til? Nej, det Antal Mandater, Partiet Venstre i Øjeblikket har — naar jeg, som naturligt er, tager de to Grupper under eet —, er et Antal Mandater, som den nuværende Valglov ikke berettiger det til. Partiet Venstre var i